

غزل شماره ۱۳۵

چو باد، عزمِ سرکویِ یارِ خواهم کرد
نفس به بویِ خوشش مشکبار خواهم کرد

به هرزه بی می و معشوقِ عمر می گذرد
بطالتم بس از امروز کار خواهم کرد

هر آبروی که اندوختم ز دانش و دین
نثارِ خاکِ ره آن نگار خواهم کرد

چو شمعِ صجدم شد ز مهر اوروشن
که عمر در سر این کار و بار خواهم کرد

به یادِ چشم تو خود را خراب خواهم ساخت
بنایِ عهدِ قدیم استوار خواهم کرد

صبا کجاست؟ که این جانِ خون گرفته چو گل
فدایِ ننگتِ کیسوی یار خواهم کرد

نفاق و زرق بخشد صفایِ دل حافظ
طریقِ رندی و عشق اختیار خواهم کرد

تفسیر فال

عجله کنید و نگذارید روزهایتان به بطالت بگذرانید، زیرا این رفتار می‌تواند شما را از علم و دین دور کند و باعث فراموشی ارزش‌های بنیانی زندگی‌تان شود. به یاد بیاورید عهدی را که در زمان‌های قدیم با خود و خداوند بسته‌اید؛ عهدی که می‌تواند راهنمای شما در مسیر زندگی باشد. همچنین، صفای دل را در راه عشق جستجو کنید، چرا که عشق نه تنها روح شما را زنده می‌کند بلکه به شما انگیزه‌ای می‌دهد تا از هر لحظه زندگی‌تان بهره‌برداری کنید. بدون عشق، حتی اگر عمر طولانی داشته باشید، ممکن است احساس کنید که زمانتان به هدر رفته است. بنابراین، با شتاب بیشتری به سوی اهداف معنوی خود حرکت کنید و ارزش واقعی زندگی را بشناسید.

به کوشش : [پارسی‌دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)